

ДИРЕКТИВА 2014/56/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 16 април 2014 година****за изменение на Директива 2006/43/ЕО относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 50 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет [\(1\)](#),в съответствие с обикновената законодателна процедура [\(2\)](#),

като имат предвид, че:

(1) Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [\(3\)](#) определя условията за одобряване и регистрация на лица, които извършват задължителен одит, правилата за независимост, обективност и професионална етика, на които трябва да отговарят тези лица, както и рамката за публичен надзор над тяхната дейност. Необходимо е обаче допълнително да се хармонизират тези разпоредби на равнището на Съюза, за да се осигури по-голяма прозрачност и предвидимост на изискванията, които се прилагат за такива лица, и да се засили тяхната независимост и обективност при изпълнение на задачите им. Важно е също да се повиши минималното равнище на сближаване по отношение на стандартите за одит, въз основа на които се извършват задължителните одити. Освен това, за да се засили защитата на инвеститорите, е важно да бъде укрепен публичният надзор над задължителните одитори и одиторските дружества, като бъде повишена независимостта на публичните органи за надзор на Съюза и като им бъдат предоставени адекватни правомощия, включително правомощия за разследване и налагане на санкции с цел откриване, възпиране и предотвратяване на нарушения на приложимите правила в рамките на предоставянето на одиторски услуги от задължителните одитори и одиторски дружества.

(2) Поради голямата обществена значимост на предприятията от обществен интерес, произтичаща от мащаба и сложността на тяхната стопанска дейност или от нейния характер, следва да бъде подобрена достоверността на одитираните финансови отчети на тези предприятия. Следователно специалните разпоредби по отношение на задължителния одит на предприятията от обществен интерес, съдържащи се в Директива 2006/43/ЕО, са допълнително разработени в Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета [\(4\)](#). Разпоредбите относно задължителния одит на

предприятия от обществен интерес, предвидени в настоящата директива следва да са приложими към задължителните одитори и одиторските дружества, само доколкото те извършват задължителен одит на такива предприятия.

- (3) Съгласно Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) вътрешният пазар включва пространство без вътрешни граници, в което са гарантирани свободното движение на стоки и услуги и свободата на установяване. Необходимо е да се позволи задължителните одитори и одиторските дружества да развиват дейността си по извършване на задължителен одит в рамките на Съюза, като им се даде възможност да предоставят тези услуги в държава членка, различна от тази, в която са били одобрени. Предоставянето на възможност задължителните одитори и одиторските дружества да извършват задължителен одит в приемаща държава членка под професионалното звание, получено в тяхната държава членка по произход, съответства в частност на нуждите на групи предприятия, които поради увеличаващите се търговски потоци в резултат на вътрешния пазар съставят финансови отчети в няколко държави членки и трябва да ги представят за одит съгласно правото на ЕС. Премахването на бариерите пред развитието на услугите по извършване на задължителен одит между държавите членки би допринесло за интегрирането на пазара на одиторски услуги в Съюза.
- (4) Задължителният одит изисква адекватни познания в области като дружествено право, фискално право и социално право, които могат да се различават в различните държави членки. Следователно, с цел гарантиране на качеството на предоставяните в дадена държава членка услуги по извършване на задължителен одит следва тази държава членка да разполага с възможност да налага компенсационна мярка, в случай че задължителен одитор, одобрен в друга държава членка, желае да бъде одобрен и на територията на тази държава членка, за да установи в нея място на стопанска дейност. Такава мярка следва да отчита професионалния опит на задължителния одитор. Тя не следва да води до налагането на непропорционална тежест за съответния задължителен одитор, нито да възпрепятства или да намалява привлекателността на предоставянето на услуги по извършване на задължителен одит в държавата членка, налагаща компенсационната мярка. Държавите членки следва да имат възможността да одобряват кандидатите за задължителни одитори въз основа на изпит за правоспособност или на период за приспособяване съгласно определенията в Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [\(5\)](#). В края на периода за приспособяване задължителният одитор следва да може да се интегрира в професионалното съсловие в приемащата държава членка, след като бъде направена оценка, че притежава професионален опит в тази държава членка.
- (5) Въпреки че ръководството на одитираното дружество следва да носи основната отговорност за предоставянето на финансова информация, ролята на задължителните одитори и на одиторските дружества е да поставят активно въпроси и изисквания към ръководството, като представят гледната точка на потребителите. Ето защо, с цел да се подобри качеството на одита, е важно да се засили професионалният скептицизъм на задължителните одитори и одиторските дружества по отношение на одитираното дружество. Задължителните одитори и одиторските дружества следва да осъзнават вероятността за наличието на съществено несъответствие, дължащо се на измама или грешка, независимо от това, че предишният опит на одитора е показал, че ръководството на одитираното дружество действа честно и почтено.

- (6) Особено важно е да се укрепи независимостта като първостепенен елемент при извършването на задължителен одит. С цел да се повиши нивото на независимост на задължителните одитори и одиторските дружества от одитираното дружество при извършването на задължителен одит, задължителен одитор или одиторско дружество и всяко физическо лице, което е в състояние да упражнява пряко или непряко влияние върху резултатите от задължителния одит, следва да бъде независимо от одитираното дружество и не следва да бъде включено в процеса на вземане на решения в одитираното дружество. За да се запази независимостта, е важно също така тези лица да съхраняват информацията за всички заплахи за тяхната независимост, както и за предпазните мерки, предприети за намаляване на тези заплахи. Нещо повече, когато рискът за независимостта на посочените лица е твърде голям дори след като са взети предпазни мерки той да бъде намален, те следва да подадат оставка или да не поемат одитния ангажимент.
- (7) Задължителните одитори и одиторските дружества следва да бъдат независими при извършването на задължителен одит на одитираните предприятия и следва да се избягват конфликти на интереси. За да се определи независимостта на задължителните одитори и одиторските дружества, трябва да се вземе предвид концепцията за мрежа, в която работят задължителните одитори и одиторските дружества. Изискването за независимост следва да бъде изпълнено най-вече през периода, обхванат от одиторския доклад, включително периода на финансовите отчети, предмет на одита, и този, в който се извършва задължителният одит.
- (8) Задължителните одитори, одиторските дружества и техните служители следва по-специално да се въздържат да извършват задължителен одит на дружество, в което имат стопански или финансов интерес, както и да търгуват с финансови инструменти, емитирани, обезпечени или по друг начин покрити от одитираното дружество, с изключение на инвестиции в диверсифицирани колективни инвестиционни схеми. Задължителният одитор или одиторското дружество следва да се въздържат от участие във вътрешните процеси на вземане на решение на одитираното дружество. Задължителните одитори, одиторските дружества и техните служители, които са пряко свързани с одитния ангажимент, следва да нямат право да заемат длъжност на управленско ниво или да участват в управителен или друг съвет на одитираното дружество, преди да е изтекъл подходящ срок след края на одитния ангажимент.
- (9) Важно е задължителните одитори и одиторските дружества да спазват правата на защита на личния живот и личните данни на своите клиенти. Поради това те следва да бъдат обвързани със строги правила относно поверителността и професионалната тайна, които обаче не следва да възпрепятстват правилното прилагане на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 537/2014 или сътрудничеството с одитора на групата по време на извършването на одит на консолидираните финансови отчети, когато предприятието майка е в трета страна, при условие че се спазват разпоредбите на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [\(6\)](#). Тези разпоредби обаче не следва да позволяват на задължителния одитор или одиторското дружество да си сътрудничат с органите на трети страни извън формите на сътрудничество, предвидени в глава XI от Директива 2006/43/ЕО. Правилата за поверителност следва да се прилагат и по отношение на всеки задължителен одитор или одиторско дружество, които са прекратили участието си в конкретна задача за одит.

- (10)Подходящата вътрешна организация на задължителните одитори и одиторски дружества следва да спомогне за предотвратяването на рискове за тяхната независимост. Така собствениците или акционерите на одиторско дружество, както и лицата, които го управляват, не следва да се намесват при извършването на задължителен одит по какъвто и да е начин, който застрашава независимостта и обективността на задължителния одитор, който извършва задължителен одит от името на одиторското дружество. Освен това задължителните одитори и одиторските дружества следва в рамките на своите организации да въведат подходящи вътрешни политики и процедури по отношение на служителите и други лица, участващи в дейността по задължителния одит, за да се гарантира, че те спазват законовите си задължения. Тези политики и процедури следва да бъдат насочени по-специално към предотвратяване и преодоляване на евентуалните рискове за независимостта и следва да гарантират качеството, обективността и задълбочеността на задължителния одит. Тези политики и процедури следва да отговарят на мащаба и сложността на стопанската дейност на задължителния одитор или одиторското дружество.
- (11)В резултат на задължителния одит се изразява становище относно достоверността и точността на финансовите отчети на одитираните предприятия съгласно съответната рамка за финансово отчитане. Възможно е обаче заинтересованите страни да не са наясно с ограниченията при одита, като например по отношение на същественост, начини на получаване на извадка, ролята на одитора в установяването на измама и отговорността на управителите, което може да доведе до разминаване в очакванията. С цел да се намали това разминаване, е важно да се предостави повече яснота относно това какво се включва в обхвата на задължителния одит.
- (12)Важно е да се осигури високо качество на задължителния одит в рамките на Съюза. В този смисъл всеки задължителен одит следва да се извършва въз основа на международните стандарти за одит, приети от Комисията. Тъй като всички международни стандарти за одит са разработени по начин, който позволява да бъдат използвани за предприятия с всякакъв размер, от всякакъв вид, в рамките на всякаква юрисдикция, при оценката на обхвата на прилагане на международните стандарти за одит компетентните органи в държавите членки следва да вземат предвид мащаба и сложността на стопанската дейност на малките предприятия. Всяка подобна разпоредба или мярка, приета от държава членка, не следва да води до невъзможност на задължителния одитор или одиторското дружество да извърши задължителния одит в съответствие с международните стандарти за одит. Държавите членки следва да разполагат с възможност да налагат допълнителни национални процедури или изисквания за извършване на одит само ако те произтичат от специфични национални нормативни изисквания, свързани с обхвата на задължителния одит на годишните или консолидираните финансови отчети, което означава, че тези изисквания не са били обхванати от приетите международни стандарти за одит, или само ако те допринасят както за достоверността и качеството на годишните финансови отчети и консолидираните финансови отчети. Комисията следва да продължава да участва в наблюдението на съдържанието и в процеса на приемане на международните стандарти за одит от Международната федерация на счетоводителите.
- (13)При консолидираните финансови отчети е важно отговорностите на задължителните одитори, които извършват одит на различни предприятия от съответната група, да

бъдат ясно разграничени. За тази цел одиторът на групата следва да носи цялата отговорност за одиторския доклад.

- (14) С цел да се повиши достоверността и прозрачността на проверките за гарантиране на качеството, извършвани в Съюза, системите на държавите членки за осигуряване на качеството следва да бъдат управлявани от компетентните органи, определени от държавите членки да гарантират публичния надзор над задължителните одитори и одиторските дружества. Проверките за гарантиране на качеството имат за цел да се предотвратят или преодолеят потенциални пропуски в начина, по който се извършва задължителният одит. За да се гарантира, че проверките за гарантиране на качеството са достатъчно пълни, при осъществяването на тези проверки компетентните органи следва да вземат предвид мащаба и сложността на дейността на задължителните одитори и одиторските дружества.
- (15) С цел подобряване на спазването на изискванията на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 537/2014 и с оглед съобщението на Комисията от 8 декември 2010 г., озаглавено „По-строги наказателни разпоредби за сектора на финансовите услуги“, следва да се дадат повече права на компетентните органи да приемат надзорни мерки и да налагат санкции. Следва да се предвидят разпоредби относно налагането на административни парични санкции за задължителните одитори, одиторските дружества и предприятията от обществен интерес при установени нарушения на правилата. Компетентните органи следва да осигуряват прозрачност на прилаганите от тях санкции и мерки. При приемането и публикуването на санкции следва да се спазват основните права, както са определени в Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално правото на зачитане на личния и семейния живот, правото на защита на личните данни и правото на ефективна правна защита и на справедлив съдебен процес.
- (16) Компетентните органи следва да могат да налагат административни парични санкции, които имат действително възпиращ характер, например с размер до един милион евро или повече за физическите лица, и в рамките на определен процент от общия годишен оборот през предходната финансова година при юридическите лица и други образувания. Тази цел може да се постигне по-успешно, ако паричната санкция се обвърже с финансовото състояние на нарушителя. Без да се засяга възможността за отнемане на регистрацията на съответния задължителен одитор или одиторско дружество, следва да се имат предвид и други видове санкции с подходящо възпиращо действие. Във всеки случай държавите членки следва да прилагат едни и същи критерии при определянето на санкцията, която ще бъде наложена.
- (17) Лица, които сигнализират за нарушение, могат да предоставят нова информация на вниманието на компетентните органи, която да ги подпомогне при откриването и налагането на санкции за нередности, включително измами. Такива лица обаче могат и да не подадат сигнал поради страх от репресии или поради липса на стимули. Затова държавите членки следва да осигурят въвеждането на подходящи механизми, които да поощряват сигнализирането на евентуални нарушения на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 537/2014, както и да предпазват от репресии лицата, подаващи сигнал. Държавите членки следва да могат да предоставят и стимули за това; същевременно лица, които сигнализират за нарушение, следва да могат да се възползват от подобни стимули, само ако разкриват нова информация, която не са

правно задължени да съобщят, и в случай че тази информация води до налагане на санкция за нарушение на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 537/2014. Държавите членки обаче следва също да направят необходимото прилаганите от тях схеми по отношение на сигнализирането на нарушения да предвиждат подходяща защита на лицето, за което се отнася съобщената информация, по-специално във връзка с правото на защита на неговите лични данни, както и процедури, гарантиращи правото на същото лице на защита и на изслушване, преди да бъде взето решение по отношение на него, а също и правото му да използва ефикасни правни средства за защита пред съд срещу отнасящо се до него решение. Установените механизми следва да предвиждат и подходяща защита на лицата, сигнализиращи за нарушение, не само по отношение на защитата на личните данни, но и чрез създаване на гаранции, че те няма да бъдат изложени на неправомерни репресии.

- (18) Публичният надзор над задължителните одитори и одиторските дружества обхваща одобряването и регистрацията на задължителните одитори и одиторските дружества, приемането на стандарти за професионална етика и вътрешен контрол на качеството в одиторските дружества, продължаващото обучение, както и системите за гарантиране на качеството, за разследване и налагане на санкции на задължителните одитори и одиторски дружества. С цел да се повиши прозрачността на надзора над одиторите и да се даде възможност за по-добра отчетност, всяка държава членка следва да определи един-единствен орган, който да отговаря за публичния надзор над задължителните одитори и одиторските дружества. Независимостта на тези публични органи за надзор от одиторската професия е основна предпоставка за почтеността, ефикасността и нормалното функциониране на публичния надзор над задължителните одитори и одиторските дружества. Следователно публичните органи за надзор следва да се ръководят от лица, които не упражняват този вид дейност, като държавите членки следва да установят независими и прозрачни процедури за подбор на такива лица.
- (19) Държавите членки следва да могат да предвиждат освобождаване от изискванията, наложени на одиторските услуги, когато последните се предоставят на кооперативни дружества и спестовни банки.
- (20) Държавите членки следва да могат да делегират или да разрешат на компетентните органи да делегират задачите на посочените компетентни органи на други органи или структури, оправомощени или определени от закона. Подобно делегиране следва да бъде подчинено на няколко условия и съответният компетентен орган следва да носи крайната отговорност за надзора.
- (21) Публичните органи за надзор следва да разполагат с достатъчно правомощия, за да изпълняват задълженията си по ефективен начин. Освен те следва да разполагат с достатъчно човешки и финансови ресурси за изпълнение на задълженията си.
- (22) Упражняването на адекватен надзор над задължителните одитори и одиторските дружества, които извършват трансгранични дейности или са част от мрежа, налага да се обменя информация между публичните органи за надзор в държавите членки. С цел да се защити поверителността на информацията, която може да бъде обменяна по този начин, държавите членки следва да въведат задължение за опазване на професионалната тайна не само за служителите на публичните органи за надзор, но и

за всички лица, на които тези органи са делегирали задачи.

- (23) Когато при наличие на обективно основание за действие, акционерите, компетентните органи, отговорни за надзора над задължителните одитори и одиторските дружества, или — ако така е предвидено в националното законодателство — компетентните органи, отговорни за надзора над предприятието от обществен интерес, следва да имат право да предявят пред национален съд иск за освобождаването на одитора от длъжност.
- (24) Одиторските комитети или органите, изпълняващи равностойни функции в рамките на одитираното предприятие от обществен интерес, имат решаваща роля за постигане на високо качество на задължителния одит. Особено важно е да се укрепи независимостта и да се повиши техническата компетентност на одиторския комитет, като се въведе изискване мнозинството от неговите членове да бъдат независими и поне един член на комитета да е компетентен в областта на одита и/или счетоводството. В Препоръката на Комисията от 15 февруари 2005 г. относно ролята на директорите, които не са изпълнителни директори, и на надзорните директори на дружества, чиито ценни книжа се търгуват на организирани пазари, както и на комитетите на (надзорния) съвет [\(7\)](#), се определят начинът на създаване и функциониране на одиторските комитети. Предвид обаче размера на управителните и другите съвети на дружествата с ограничена пазарна капитализация и на малките и средни предприятия от обществен интерес, би било целесъобразно функциите, възложени на одиторския комитет на тези предприятия или на орган, изпълняващ равностойни функции в рамките на одитираното дружество, да бъдат изпълнявани от административния или надзорния орган като цяло. Предприятия от обществен интерес, които са предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) или алтернативни инвестиционни фондове, следва също да бъдат освободени от задължението да имат одиторски комитет. Това освобождаване е продиктувано от факта, че когато тези фондове функционират единствено с цел обединяване на активи, използването на одиторски комитет не е уместно. ПКИПЦК и алтернативните инвестиционни фондове, както и техните дружества за управление, оперират в строго определена регулаторна среда и подлежат на специфични механизми за регулиране, като например упражняване на контрол от страна на техния депозитар.
- (25) „Small Business Act“, приет със съобщението на Комисията от 25 юни 2008 г., озаглавено „Мисли първо за малките!“, „„Small Business Act“ за Европа“ и преразгледан със съобщението на Комисията от 23 февруари 2011 г., озаглавено „Преглед на „Small Business Act“ за Европа“ признава централната роля, която имат малките и средните предприятия в икономиката на Съюза, и има за цел подобряването на цялостния подход към предприемачеството и утвърждаването на принципа „мисли първо за малките“ в разработването на политиката. Стратегията „Европа 2020“, приета през март 2010 г., също призовава за подобряване на стопанската среда, особено за малките и средните предприятия, включително чрез намаляване на разходите за трансакции за извършване на стопанска дейност в Съюза. В член 34 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета [\(8\)](#) не се изисква от малките предприятия да предоставят своите финансови отчети за извършване на одит.
- (26) За да се защитят правата на засегнатите страни, когато компетентните органи на

държавите членки си сътрудничат с компетентните органи на трети страни относно обмена на работни документи по одита или на други документи от значение за оценката на качеството на проведения одит, държавите членки следва да гарантират, че работните договорености между техните компетентни органи, въз основа на които се извършва обменът на такива документи, съдържат достатъчно предпазни мерки за защита на търговската тайна и търговските интереси на одитираните дружества, включително правата върху индустриалната и интелектуалната собственост. Държавите членки гарантират съответствието и съвместимостта на тези договорености с разпоредбите на Директива 95/46/ЕО.

(27) Прагът от 50 000 EUR, установен в член 45, параграф 1 от Директива 2006/43/ЕО, е съобразен с член 3, параграф 2, букви в) и г) от Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [\(9\)](#). Праговете, посочени в Директива 2003/71/ЕО, бяха увеличени до 100 000 EUR по силата на член 1, параграф 3 от Директива 2010/73/ЕС на Европейския парламент и на Съвета [\(10\)](#). По тази причина следва да бъдат направени съответните корекции на прага, определен в член 45, параграф 1 от Директива 2006/43/ЕО.

(28) За да се гарантира пълноценното действие на новата правна рамка, предвидена в ДФЕС, е необходимо да бъдат адаптирани изпълнителните правомощия, предвидени в член 202 от Договора за създаването на Европейската общност, и те да бъдат заменени с подходящи разпоредби в съответствие с членове 290 и 291 ДФЕС.

(29) Привеждането в съответствие с ДФЕС, и по-специално с членове 290 и 291 от него, на процедурите за приемане на делегирани актове и на актове за изпълнение от Комисията следва да се извършва за всеки случай поотделно. С цел отчитане на развитието в одита и одиторската професия, както и за улесняване на надзора над задължителните одитори и одиторските дружества, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от ДФЕС. В областта на надзора над одиторите използването на делегирани актове е необходимо, за да се разработят процедурите за сътрудничество между компетентните органи на държавите членки и тези на трети страни. От особено значение е Комисията да провежда необходимите консултации по време на подготвителната си работа, включително на експертно ниво. При подготовката и изготвянето на делегираните актове Комисията следва да осигури едновременното и своевременно предаване на съответните документи по подходящ начин на Европейския парламент и на Съвета.

(30) На Комисията следва да бъдат предоставени правомощия за изпълнение с оглед осигуряване на еднакви условия за прилагането на декларациите относно равностойността на режимите на трети страни за надзор над одиторите или относно адекватността на компетентните органи на трети страни, доколкото те засягат отделни трети страни или отделни компетентни органи на трети страни. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета [\(11\)](#).

(31) Доколкото целта на настоящата директива, а именно укрепването на доверието на инвеститорите в достоверността и обективността на финансовите отчети, публикувани от предприятия, чрез по-нататъшно подобряване на качеството на задължителните одити, които се извършват в рамките на Съюза, не може да бъде постигната в

достатъчна степен от държавите членки, а може, с оглед на нейните мащаби и последици, да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(32) Следователно Директива 2006/43/ЕО следва да бъде съответно изменена.

(33) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета [\(12\)](#) беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи становище на 23 април 2012 г. [\(13\)](#)

(34) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи [\(14\)](#) държавите членки се ангажираха в основателни случаи да прилагат към нотификацията на мерките си за транспониране един или повече документи, в които се обяснява връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните правни актове за транспонирането ѝ. Законодателният орган смята, че по отношение на настоящата директива представянето на такива документи е обосновано,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2006/43/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 1 се добавя следната алинея:

„Член 29 от настоящата директива не се прилага за задължителния одит на годишните и консолидираните финансови отчети на предприятия от обществен интерес освен ако това не е предвидено в Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета [\(15\)](#).

2. Член 2 се изменя, както следва:

а) точка 1 се заменя със следното:

„1. „задължителен одит“ означава одит на годишните финансови отчети или консолидираните финансови отчети, доколкото той:

а) се изисква от правото на Съюза;

б) се изисква от националното право по отношение на малките предприятия;

в) се извършва на доброволна основа по искане от малки предприятия, които изпълняват изисквания на националното право, равностойни на тези за одит по смисъла на буква б), когато в националното законодателство този одит се определя като задължителен одит;“

б) точка 4 се заменя със следното:

„4. „одиторско дружество от трета страна“ означава предприятие независимо от правната му форма, което извършва одит на годишните или консолидираните

финансови отчети на дружество, учредено в трета страна, и което е различно от предприятието, регистрирано като одиторско дружество в която и да е държава членка в резултат на одобряването му в съответствие с член 3;“

в)точка 5 се заменя със следното:

„5.,,одитор от трета страна“ означава физическо лице, което извършва одит на годишните или консолидираните финансови отчети на дружество, учредено в трета страна, и което е различно от лице, регистрирано като задължителен одитор в която и да е държава членка в резултат на одобряването му в съответствие с членове 3 и 44;“

г)точка 10 се заменя със следното:

„10.,,компетентни органи“ означава органите, определени със закон, на които са възложени регулирането и/или надзорът над задължителните одитори и одиторските дружества или конкретни аспекти от регулирането или надзора; позоваването на „компетентен орган“ в конкретен член означава позоваване на органа, отговарящ за функциите, посочени в същия член;“

д) точка 11 се заличава;

е)точка 13 се заменя със следното:

„13.,,предприятия от обществен интерес“ означава:

а)предприятия, регламентирани от правото на държава членка, чиито прехвърлими ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар на която и да е държава членка по смисъла на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО;

б)кредитни институции съгласно определението в член 3, параграф 1, точка 1 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета [\(16\)](#), които са различни от посочените в член 2 от същата директива;

в)застрахователни предприятия по смисъла на член 2, параграф 1 от Директива 91/674/ЕИО; или

г)предприятия, които са определени от държавите членки като предприятия от обществен интерес, например предприятия, които имат голяма обществена значимост поради характера на стопанската им дейност, техния размер или броя на заетите в тях лица;

ж)точка 15 се заменя със следното:

„15.,,лице, което не упражнява дейността“ означава всяко физическо лице, което по време на участието си в управлението на системата за публичен надзор и през тригодишния период, непосредствено предхождащ това му участие, не е извършвало задължителен одит, не е притежавало права на глас в одиторско дружество, не е било член на административен, управителен или надзорен орган на одиторско дружество и не е било наето от одиторско дружество или свързано по друг начин с такова дружество;“

з)добавят се следните точки 17-20:

„17.„средни предприятия“ означава предприятията, посочени в член 1, параграф 1 и член 3, параграф 3 от Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета [\(17\)](#);

18.„малки предприятия“ означава предприятията, посочени в член 1, параграф 1 и член 3, параграф 2 от Директива 2013/34/ЕС;

19.„държава членка по произход“ означава държавата членка, в която задължителният одитор или одиторското дружество са одобрени в съответствие с член 3, параграф 1;

20.„приемаща държава членка“ означава държава членка, в която задължителен одитор, одобрен от неговата държава членка по произход, желае да бъде също така одобрен в съответствие с член 14, или държава членка, в която одиторско дружество, одобрено от неговата държава членка, желае да бъде регистрирано или е регистрирано в съответствие с член 3а.

3.Член 3 се изменя, както следва:

а)параграф 2 се изменя, както следва:

i)първата алинея се заменя със следното:

„Всяка държава членка определя компетентния орган като орган, който отговаря за одобряването на задължителните одитори и одиторските дружества.“

ii) втората алинея се заличава;

б)в параграф 4, първа алинея буква б) се заменя със следното:

„б)мнозинството от правата на глас в дружеството трябва да се държи от одиторски дружества, които са одобрени в която и да е държава членка, или от физически лица, които отговарят поне на условията, предвидени в членове 4 и 6—12. Държавите членки могат да предвидят, че такива физически лица трябва да са одобрени и в друга държава членка. За целите на задължителния одит на кооперативни дружества, спестовни банки или подобни образувания съгласно член 45 от Директива 86/635/ЕИО или на дъщерно предприятие или правопреемник на кооперативно дружество, спестовна банка или подобно образувание съгласно член 45 от Директива 86/635/ЕИО, държавите членки могат да въведат други специални разпоредби по отношение на правата на глас;“

4.Вмъква се следният член:

„Член 3а

Признаване на одиторски дружества

1. Чрез дерогация от член 3, параграф 1 одиторско дружество, одобрено в държава членка, има право да извършва задължителен одит в друга държава членка, при условие че основният партньор по одита, който извършва задължителния одит от името на одиторското дружество, отговаря на условията на член 3, параграф 4, буква а) в приемащата държава членка.

2. Одиторско дружество, което желае да извършва задължителен одит в държава членка, различна от неговата държава членка по произход, се регистрира от

компетентния орган в приемащата държава членка в съответствие с членове 15 и 17.

3. Компетентният орган на приемащата държава членка регистрира одиторското дружество, ако се увери, че одиторското дружество е регистрирано от компетентния орган на държавата членка по произход. Когато приемащата държава членка възнамерява да се позовава на удостоверение за регистрацията на одиторското дружество в приемащата държава членка, компетентният орган на приемащата държава членка може да постави изискване удостоверението да е било издадено от компетентния орган на държавата членка по произход преди не повече от три месеца. Компетентният орган на приемащата държава членка уведомява компетентния орган на държавата членка по произход за регистрацията на одиторското дружество.“

5.В член 5 параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато одобрението на задължителен одитор или на одиторско дружество е било оттеглено поради някаква причина, компетентният орган на държавата членка по произход, където одобрението е оттеглено, съобщава този факт и причините за оттеглянето на съответните компетентни органи на приемащите държави членки, където задължителният одитор или одиторското дружество също са регистрирани в съответствие с член 3а, член 16, параграф 1, буква в) и член 17, параграф 1, буква и).“

6.В член 6 се добавя следната алинея:

„Компетентните органи, посочени в член 32, си сътрудничат с цел постигане на сближаване на изискванията, предвидени в настоящия член. Когато започват подобно сътрудничество, компетентните органи вземат под внимание развитието в областта на одита и одиторската професия, и по-специално сближаването, което вече е постигнато в рамките на професията. Те си сътрудничат с Комитета на европейските органи за надзор на одита (КЕОНО) и с компетентните органи, посочени в член 20 от Регламент (ЕС) № 537/2014, доколкото това сближаване е свързано със задължителния одит на предприятията от обществен интерес.“

7. Член 8 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква и) се заменя със следния текст:

„и) международните стандарти за одит, посочени в член 26;“

б) параграф 3 се заличава.

8.В член 10 параграф 1 се заменя със следното:

„1. За да се гарантира способността за прилагане на теоретичните познания на практика, проверката за което е включена в изпита, обучаващото се лице завършва поне тригодишно практическо обучение в областта, *inter alia*, на одита на годишни финансови отчети, консолидирани финансови отчети или други подобни финансови отчети. Поне две трети от практическото обучение се провежда при задължителен одитор или одиторско дружество, одобрени в която и да е държава членка.“

9.Член 13 се заменя със следното:

„Член 13

Продължаващо обучение

Държавите членки гарантират, че от задължителните одитори се изисква да участват в подходящи програми за продължаващо обучение с цел поддържане на техните теоретични познания, професионални умения и качества на достатъчно високо равнище, както и че неспазването на изискванията за продължаващо обучение подлежи на съответните санкции, посочени в член 30.“

10. Член 14 се заменя със следното:

„Член 14

Одобряване на задължителни одитори от друга държава членка

1. Компетентните органи установяват процедури за одобряване на задължителни одитори, които са били одобрени в други държави членки. Тези процедури не надхвърлят изискването за преминаване през период за приспособяване, определен в член 3, параграф 1, буква ж) от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [\(18\)](#) или за полагане на изпит за правоспособност, определен в буква з) от посочената разпоредба.

2. Приемащата държава членка решава дали кандидатът за одобряване да бъде подложен на изискването за период за приспособяване по член 3, параграф 1, буква ж) от Директива 2005/36/ЕО, или за изпит за правоспособност по буква з) от посочената разпоредба.

Периодът за приспособяване не надвишава три години и кандидатът подлежи на оценка.

Изпитът за правоспособност се провежда на един от езиците съгласно езиковите правила, приложими в съответната приемаща държава членка. Той обхваща само достатъчните познания на задължителния одитор за законовите и подзаконовите разпоредби на тази приемаща държава членка, доколкото те са свързани със задължителния одит.

3. Компетентните органи си сътрудничат в рамките на КЕОНО с цел постигане на сближаване на изискванията за периода за приспособяване и изпита за правоспособност. Те подобряват прозрачността и предвидимостта на изискванията. Те си сътрудничат с КЕОНО и с компетентните органи, посочени в член 20 от Регламент (ЕС) № 537/2014, доколкото това сближаване е свързано със задължителния одит на предприятията от обществен интерес.

11. В член 15 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Всяка държава членка гарантира, че задължителните одитори и одиторските дружества се вписват в публичен регистър в съответствие с членове 16 и 17. При извънредни обстоятелства държавите членки могат да се отклонят от изискванията, предвидени в настоящия член и в член 16 по отношение на оповестяването само до степен, необходима за намаляване на непосредствена и сериозна заплахата за физическата сигурност на някое лице.“

12. В член 17, параграф 1 се добавя следната буква:

„Й)ако е приложимо, дали одиторското дружество е регистрирано съгласно член 3а, параграф 3.“

13.Член 21 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Професионална етика и професионален скептицизъм“;

б)параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че при извършването на задължителен одит задължителният одитор или одиторското дружество поддържа професионален скептицизъм в хода на одита, като отчита възможността за наличие на съществена неточност, дължаща се на факти или поведение, указващи нередности, включително измама или грешка, независимо че предишният опит на задължителния одитор или одиторското дружество е показал, че ръководството на одитираното дружество и лицата, отговарящи за управлението му, действат честно и почтено.

Задължителният одитор или одиторското дружество поддържа професионален скептицизъм, по-специално когато разглежда предварителни оценки на ръководството относно справедливите стойности, обезценката на активите, провизиите и бъдещите парични потоци, които са от значение за доброто функциониране на предприятието.

За целите на настоящия член „професионален скептицизъм“ означава поведение, при което се поставя под въпрос и се отделя повишено внимание на условия, които може да са показателни за евентуални неточности, дължащи се на грешка или измама, както и критична оценка на одитните данни.“

14.Член 22 се изменя, както следва:

а)параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че при извършване на задължителен одит задължителният одитор или одиторското дружество и всяко физическо лице, което е в състояние пряко или косвено да окаже влияние върху резултата от задължителния одит, са независими от одитираното дружество и не участват в процеса на вземане на решения в одитираното дружество.

Изискването за независимост се спазва като минимум както през периода, обхванат от финансовите отчети, предмет на одита, така и през този, в който се извършва задължителният одит.

Държавите членки гарантират, че задължителният одитор или одиторското дружество предприемат всички уместни мерки с оглед на това, при извършването на задължителен одит независимостта им да не е повлияна от никакви съществуващи или потенциални конфликти на интереси, или от стопански или друг вид преки или косвени взаимоотношения на задължителния одитор или одиторското дружество, извършващи задължителния одит, и, когато е целесъобразно, на тяхната мрежа, управители, одитори, служители, на всички други физически лица, чиито услуги са на разположение или под контрола на задължителния одитор или на одиторското дружество, или на всяко лице, върху което задължителният одитор или одиторското

дружество упражняват пряк или косвен контрол.

Задължителният одитор или одиторското дружество не извършват задължителен одит, ако има какъвто и да е риск от проверка на собствената дейност, наличие на личен интерес, застъпничество, близки отношения или заплаха вследствие на финансови, лични, стопански, трудови или други взаимоотношения между:

— задължителният одитор, одиторското дружество, неговата мрежа и всяко физическо лице, което е в състояние да окаже влияние върху резултата от задължителния одит, и

— одитираното дружество;

в резултат на което една обективна, разумна и информирана трета страна, вземайки предвид приложените гаранции, би могла да направи заключението, че независимостта на задължителния одитор или на одиторското дружество е компрометирана.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки гарантират, че задължителният одитор, одиторското дружество, техните основни партньори по одита, техните служители, както и всяко друго физическо лице, чиито услуги са на разположение или под контрола на такъв задължителен одитор или одиторско дружество и което участва пряко в дейностите по задължителния одит, както и тясно свързаните с тях лица по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2004/72/ЕО на Комисията [\(19\)](#), в рамките на своята дейност по задължителния одит не държат или не притежават материален и пряк плодоползвателен дял в одитираното дружество, нито извършват сделки с финансови инструменти, емитирани, гарантирани, или по друг начин покрити от одитираното дружество, с изключение на дялове, притежавани непряко чрез диверсифицирани колективни инвестиционни схеми, включително управлявани фондове, като например пенсионни и животозастрахователни фондове.

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Държавите членки гарантират, че лицата или дружествата, посочени в параграф 2, не участват в задължителния одит на конкретно одитирано предприятие, нито влияят по друг начин на резултатите от него, ако:

а) притежават финансови инструменти на одитираното дружество, различни от дялове, притежавани непряко чрез диверсифицирани колективни инвестиционни схеми;

б) притежават финансови инструменти на дружество, свързано с одитираното дружество, притежаването на които може да породят или да се възприеме като порождащо конфликт на интереси, и които са различни от дялове, притежавани непряко чрез диверсифицирани колективни инвестиционни схеми;

в) са били в трудови или стопански или друг вид отношения с това одитирано предприятие през посочения в параграф 1 период, като тези отношения могат да породят или да се възприемат като порождащи конфликт на интереси.“;

г) добавят се следните параграфи:

„5. Лицата или дружествата, посочени в параграф 2, не искат и не приемат подаръци или услуги под формата на пари или под друга форма от одитираното дружество или от всяко друго дружество, свързано с одитирано дружество, освен ако обективна, разумна и осведомена трета страна не би преценила, че тяхната стойност е незначителна или неносеща последствия.

6. Ако по време на периода, обхванат от финансовите отчети, дадено одитирано предприятие бъде придобито от друго, слее се с друго или придобие друго предприятие, задължителният одитор или одиторското дружество установяват и подлагат на оценка всички настоящи или неотдавнашни интереси или отношения с това предприятие — включително услуги, различни от одиторските, предоставени на това предприятие — които при отчитане на наличните гаранции биха могли да компрометират тяхната независимост и способността им да продължат да извършват задължителния одит след фактическата дата на сливането или придобиването.

При първа възможност и при всички случаи в срок от три месеца задължителният одитор или одиторското дружество предприемат всички необходими стъпки за преустановяване на всички текущи интереси и отношения, които биха могли да компрометират тяхната независимост, и при възможност приемат гаранции за свеждане до минимум на всяка заплахата за тяхната независимост, произтичаща от предишни или текущи интереси и отношения.“

15. Вмъква се следният член:

„Член 22а

Наемане от одиторски дружества на бивши задължителни одитори или на служители на задължителните одитори или одиторските дружества

1. Държавите членки гарантират, че задължителният одитор или основният партньор по одита, който извършва задължителен одит от името на одиторско дружество, не е в състояние, преди изтичането на срок от поне една година или, при задължителен одит на предприятия от обществен интерес, на поне две години от момента, в който е престанал да бъде задължителен одитор или основен партньор по одита в рамките на одиторския ангажимент, да извърши следното:

а) да заеме ключов ръководен пост в одитираното дружество;

б) ако е приложимо, да стане член на одиторския комитет на одитираното дружество или, ако такъв комитет не съществува — на органа, изпълняващ равностойни на одиторския комитет функции;

в) да стане член без изпълнителни функции на административния орган или член на надзорния орган на одитираното дружество.

2. Държавите членки гарантират, че служителите и партньорите, различни от основните партньори по одита, на задължителен одитор или одиторско дружество, извършващи задължителен одит, както и всяко друго физическо лице, чиито услуги са на разположение или под контрола на такъв задължителен одитор или одиторско дружество, и когато тези служители, партньори или други физически лица са лично одобрени като задължителни одитори, не могат да заемат никаква от длъжностите,

посочени в параграф 1, букви а), б) и в), преди изтичането на срок от поне една година след приключване на прякото им участие в одиторския ангажимент.“

16. Вмъква се следният член:

„Член 22б

Подготовка за задължителния одит и оценка на заплахите за независимостта

Държавите членки гарантират, че преди да приемат или продължат ангажимент за задължителен одит, задължителният одитор или одиторското дружество преценяват следното и представят необходимите документи:

- дали изпълняват изискванията по член 22 от настоящата директива,
- дали има заплахи за тяхната независимост и какви предпазни мерки са приложени за намаляване на тези заплахи,
- дали разполагат с компетентните служители, време и ресурси, необходими за извършване на задължителния одит по подобаващ начин,
- дали, ако става дума за одиторско дружество, основният партньор по одита е одобрен като задължителен одитор в държавата членка, изискваща задължителния одит.

Държавите членки могат да предвидят опростени изисквания за одитите, посочени в член 2, точка 1, букви б) и в).“

17. Член 23 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Правилата за поверителност и професионална тайна, свързани със задължителните одитори и одиторските дружества, не възпрепятстват прилагането на разпоредбите на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 537/2014.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато задължителен одитор или одиторско дружество се заменя с друг задължителен одитор или одиторско дружество, бившият задължителен одитор или бившето одиторско дружество предоставя на встъпващия задължителен одитор или одиторско дружество достъп до цялата съотнесима информация за одитираното дружество и последния извършен одит на съответното предприятие.“;

в) добавя се следният параграф:

„5. Когато задължителен одитор или одиторско дружество извършва задължителен одит на предприятие, което е част от група, в рамките на която предприятието майка е установено в трета страна, посочените в параграф 1 от настоящия член правила за поверителност и професионална тайна не възпрепятстват задължителния одитор или одиторското дружество да предаде съответните документи по извършената одитна дейност на одитора на групата, който се намира в трета страна, ако тези документи са необходими за извършването на одита на консолидираните финансови отчети на предприятието майка.

Задължителният одитор или одиторското дружество, извършващ/извършващо

задължителен одит на предприятие, което е емитирало ценни книжа в трета страна или е част от група, която изготвя консолидирани финансови отчети в трета страна, може да предава държаните от него работни или други документи, свързани с одита на това предприятие, на компетентните органи на съответните трети страни само при условията, определени в член 47.

Предаването на информация на одитора на групата, намиращ се в трета страна, се извършва в съответствие с разпоредбите на глава IV от Директива 95/46/ЕО и приложимите национални правила за защита на личните данни.“

18. Вмъква се следният член:

„Член 24а

Вътрешна организация на задължителните одитори и одиторските дружества

1. Държавите членки гарантират, че задължителният одитор или одиторското дружество отговаря на следните изисквания по отношение на организацията:

а) одиторското дружество въвежда подходящи политики и процедури, за да гарантира, че собствениците или акционерите му, както и членовете на административните, управителните и надзорните органи на дружеството или на свързано дружество, не се намесват в извършването на задължителния одит по какъвто и да е начин, който застрашава независимостта и обективността на задължителния одитор, който извършва задължителен одит от името на одиторското дружество;

б) задължителният одитор или одиторското дружество разполага с надеждни административни и счетоводни процедури, механизми за вътрешен контрол на качеството, ефективни процедури за оценка на риска и ефективни контролни и защитни механизми във връзка със системите за обработка на информацията.

Механизмите за вътрешен контрол на качеството са предназначени да осигурят спазване на решенията и процедурите на всички равнища в одиторското дружество или на работната структура на задължителния одитор;

в) задължителният одитор или одиторското дружество определя подходящи политики и процедури, за да гарантира, че неговите служители и всички други физически лица, чиито услуги са предоставени на негово разположение или са под негов контрол, и които участват пряко в дейности по задължителния одит, притежават необходимите знания и опит за изпълнение на възложените им задължения;

г) задължителният одитор или одиторското дружество определя подходящи политики и процедури, за да гарантира, че възлагането на подизпълнители на важни одитни функции не се извършва по начин, който уврежда качеството на вътрешния контрол на качеството на задължителния одитор или одиторското дружество и способността на компетентните органи да упражняват надзор върху спазването от страна на задължителния одитор или одиторското дружество на задълженията, предвидени в настоящата директива и когато е приложимо, в Регламент (ЕС) № 537/2014;

д) задължителният одитор или одиторското дружество определя подходящи и ефективни организационни и административни механизми за предотвратяване, откриване, отстраняване или управление и оповестяване на всякакви заплахи за

неговата независимост, посочени в членове 22, 22а и 22б;

е) задължителният одитор или одиторското дружество определя подходящи политики и процедури за извършване на задължителен одит, менторство, надзор и преразглеждане на дейностите на служителите и за организиране на структурата на одитното досие, посочено в член 24б, параграф 5;

ж) задължителният одитор или одиторското дружество изгражда система за вътрешен контрол на качеството, за да гарантира качеството на задължителния одит.

Системата за контрол на качеството обхваща най-малко политиките и процедурите, описани в буква е). При одиторските дружества отговорността за системата за вътрешен контрол на качеството се носи от лице, което отговаря на изискванията за задължителен одитор;

з) задължителният одитор или одиторското дружество използва подходящи системи, ресурси и процедури, за да гарантира непрекъснатостта и редовния характер на осъществяването на своята дейност, свързана със задължителния одит;

и) задължителният одитор или одиторското дружество определя също подходящи и ефективни организационни и административни механизми за регистриране на нарушения и тяхното отстраняване, които имат или могат да имат сериозни последици за надеждността на дейността му, свързана със задължителния одит;

й) задължителният одитор или одиторското дружество провежда подходящи политики относно възнагражденията, включително политика за участие в печалбите, които предоставят достатъчни стимули за постигане на резултати, с цел да се осигури качествен одит. По-специално, размерът на приходите, които задължителният одитор или одиторското дружество получава от предлагането на услуги, различни от одиторските, на одитираното дружество, не представлява част от оценката на работата и възнаграждението на което и да е лице, участващо в извършването на одита или способно да окаже влияние върху това извършване;

к) задължителният одитор или одиторското дружество наблюдава и оценява адекватността и ефективността на своите системи, на механизмите за вътрешен контрол на качеството и на механизмите, създадени в съответствие с настоящата директива и, където е приложимо, с Регламент (ЕС) № 537/2014, и взема подходящи мерки за отстраняване на пропуските. Задължителният одитор или одиторското дружество извършва по-специално годишна оценка на системата за вътрешен контрол на качеството, посочена в буква ж). Задължителният одитор или одиторското дружество документира констатациите от тази оценка, както и всякакви предложени мерки за промяна на системата за вътрешен контрол на качеството.

Политиките и процедурите, посочени в първата алинея, се документират и съобщават на служителите на задължителния одитор или одиторското дружество.

Държавите членки могат да предвидят опростени изисквания за одитите, посочени в член 2, точка 1, букви б) и в).

Възлагането на подизпълнител на функциите за одит, както е предвидено в буква г) от настоящия параграф, не засягат отговорността, която задължителният одитор или одиторското дружество носи по отношение на одитираното дружество.

2. Задължителният одитор или одиторското дружество взема под внимание мащаба и сложността на своите дейности при спазването на изискванията на параграф 1 от настоящия член.

Задължителният одитор или одиторското дружество е в състояние да докаже пред компетентния орган, че политиките и процедурите, предназначени да осигурят спазването на изискванията, са подходящи с оглед на мащаба и сложността на дейностите на задължителния одитор или одиторското дружество.“

19. Вмъква се следният член:

„Член 24б

Организация на работата

1. Държавите членки гарантират, че когато задължителният одит се извършва от одиторско дружество, то назначава поне един основен партньор по одита. Одиторското дружество предоставя на основния партньор или основните партньори по одита достатъчно ресурси и персонал, притежаващ уменията и способностите, необходими, за да може основният партньор по одита да изпълни успешно задълженията си.

При определянето на основния партньор или основните партньори по одита одиторското дружество се води основно от стремежа за осигуряване на качествен, независим и компетентно извършен одит.

Основният одитен партньор или основните одитни партньори участват активно в извършването на задължителния одит.

2. При извършването на задължителен одит задължителният одитор отделя достатъчно време на ангажимента и заделя достатъчно ресурси, за да може да изпълни успешно своите задължения.

3. Държавите членки гарантират, че задължителният одитор или одиторското дружество съхранява информацията за всякакви нарушения на разпоредбите на настоящата директива и, където е приложимо, на Регламент (ЕС) № 537/2014. Държавите членки могат да освободят задължителните одитори и одиторските дружества от това задължение по отношение на дребните нарушения. Задължителният одитор или одиторското дружество съхранява също така информацията за всякакви последици от нарушенията, включително за мерките, предприети за отстраняването им и за изменение на системата за вътрешен контрол на качеството. Задължителният одитор или одиторското дружество изготвя годишен доклад, в който се разглеждат всички предприети мерки, и го разпространява вътрешно.

Когато задължителният одитор или одиторското дружество се обръща към външни експерти за консултация, той/то документира отправеното искане и получените съвети.

4. Задължителният одитор или одиторското дружество поддържа досие на клиента. Досието съдържа следните данни за всеки одитиран клиент:

а) името, адреса и мястото на осъществяване на стопанска дейност;

б) в случай на одиторско дружество — имената на основния партньор или основните партньори по одита;

в)таксите за задължителен одит и таксите за други услуги през всяка финансова година.

5. Задължителният одитор или одиторското дружество създава одитно досие за всеки извършен задължителен одит.

Задължителният одитор или одиторското дружество документира най-малко данните, вписани съгласно член 22б, параграф 1 от настоящата директива и където е приложимо, членове 6-8 от Регламент (ЕС) № 537/2014.

Задължителният одитор или одиторското дружество съхранява всички други данни и документи, които са от значение като основа за доклада, посочен в член 28 от настоящата директива и където е приложимо, членове 10 и 11 от Регламент (ЕС) № 537/2014, както и за наблюдение на съответствието с настоящата директива и други приложими правни изисквания.

Одитното досие се затваря не по-късно от 60 дни след датата на подписване на одиторския доклад, посочен в член 28 от настоящата директива и където е приложимо, член 10 от Регламент (ЕС) № 537/2014.

6. Задължителният одитор или одиторското дружество съхранява информация за всяка жалба, подадена в писмена форма, относно провеждането на извършените задължителни одити.

7. Държавите членки могат да предвидят опростени изисквания по параграфи 3 и 6 за одитите, посочени в член 2, точка 1, букви б) и в).“

20.Вмъква се следният член:

„Член 25а

Обхват на задължителния одит

Без да се засягат изискванията за докладване, предвидени в член 28 от настоящата директива и където е приложимо, членове 10 и 11 от Регламент (ЕС) № 537/2014, обхватът на задължителния одит не включва изразяване на увереност относно бъдещата жизнеспособност на одитираното дружество, нито на ефективността или ефикасността, с които управителният или административният орган са ръководили или ще ръководят дейността на дружеството.“

21.Член 26 се заменя със следното:

„Член 26

Стандарти за одит

1. Държавите членки изискват задължителните одитори и одиторските дружества да извършват задължителен одит в съответствие с международните стандарти за одит, приети от Комисията в съответствие с параграф 3.

Държавите членки могат да прилагат национални стандарти, процедури и изисквания за одит, доколкото Комисията не е приела международен стандарт за одит, покриващ същия предмет.

2. За целите на параграф 1 „международни стандарти за одит“ означава международните стандарти за одит, Международния стандарт за контрол на качеството (ISQC 1) и други свързани стандарти, които се издават от Международната федерация на счетоводителите чрез Съвета за международни стандарти за одит и гаранции (СМСОГ), доколкото те имат отношение към задължителния одит.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема чрез делегирани актове в съответствие с член 48а международните стандарти за одит, посочени в параграф 1, в областта на одиторската практика, независимостта и вътрешния контрол на качеството на задължителните одитори и одиторските дружества за целите на прилагането на тези стандарти в рамките на Съюза.

Комисията може да приеме международните стандарти за одит само ако:

- а) са разработени в рамките на надлежен процес, при публичен надзор и прозрачност и са общоприети в международен план;
- б) допринасят за високо равнище на достоверност и качество на годишните или консолидираните финансови отчети в съответствие с принципите, определени в член 4, параграф 3 от Директива 2013/34/ЕО;
- в) допринасят за общественото благо в рамките на Съюза; и
- г) не изменят никое от изискванията на настоящата директива и не допълват никое от тях, с изключение на тези в глава IV и членове 27 и 28.

4. Независимо от параграф 1, втора алинея държавите членки могат да налагат процедури или изисквания за одит в допълнение към международните стандарти за одит, приети от Комисията, само:

- а) ако тези процедури или изисквания за одит са необходими за привеждането в действие на национални правни изисквания, свързани с обхвата на задължителния одит; или
- б) доколкото е необходимо да се подобрят достоверността и качеството на финансовите отчети.

Държавите членки уведомяват Комисията за одитните процедури и изисквания поне три месеца преди влизането им в сила или, когато става дума за изисквания, които вече са налице в момента на приемането на международен стандарт за одит — най-късно в рамките на три месеца от приемането на съответния международен стандарт за одит.

5. Когато държава членка изисква задължителен одит на малки предприятия, тя може да предвиди прилагането на стандартите за одит, посочени в параграф 1, да бъде пропорционално на мащаба и сложността на дейността на тези предприятия. Държавите членки могат да предприемат мерки, за да осигурят пропорционалното прилагане на стандартите за одит към задължителния одит на малките предприятия.“

22. Член 27 се заменя със следното:

„Член 27

Задължителен одит на консолидирани финансови отчети

1. Държавите членки гарантират, че при задължителен одит на консолидирани финансови отчети на група предприятия:

а) по отношение на консолидираните финансови отчети одиторът на групата носи цялата отговорност за одиторския доклад, посочен в член 28 от настоящата директива и където е приложимо, в член 10 от Регламент (ЕС) № 537/2014, както и където е приложимо, за допълнителния доклад пред одиторския комитет, посочен в член 11 от същия регламент;

б) одиторът на групата прави оценка на одиторската работа, извършена от одитор/одитори от трета страна или задължителен одитор/задължителни одитори и от одиторско дружество/одиторски дружества от трета страна или одиторско дружество/одиторски дружества за целите на одита на групата, и документира естеството, времевата рамка и обхвата на работата, извършена от тези одитори, включително, когато е приложимо, извършения от одитора на групата преглед на съответни части от одитната документация на тези одитори;

в) одиторът на групата прави проверка на одиторската работа, извършена от одитор/одитори от трета страна или задължителен одитор/задължителни одитори и от одиторско дружество/одиторски дружества от трета страна или одиторско дружество/одиторски дружества за целите на одита на групата, и документира това.

Документацията, съхранявана от одитора на групата, дава възможност на съответния компетентен орган да прави проверки на работата на одитора на групата.

За целите на първа алинея, буква б) от настоящия параграф одиторът на групата иска съгласието на одитора/одиторите от трета страна, задължителния одитор/задължителните одитори, одиторското дружество/одиторските дружества от трета страна или съответните одиторски дружества за предаването на съответната документация при провеждането на одита на консолидираните финансови отчети като условие за това одиторът на групата да разчита на работата на тези одитори.

2. Когато одиторът на групата не е в състояние да спази разпоредбите на параграф 1, първа алинея, буква в), той предприема необходимите мерки и информира за това съответния компетентен орган.

Тези мерки включват при целесъобразност извършването на допълнителна работа по задължителния одит — пряко или чрез възлагане на тези задачи на подизпълнител, в съответното дъщерно предприятие.

3. Когато одиторът на групата подлежи на проверка за гарантиране на качеството или на разследване относно задължителния одит на консолидираните финансови отчети на група предприятия, одиторът на групата при поискване предоставя на компетентния орган съответната документация, която съхранява за одиторската работа, извършена от съответния одитор/съответните одитори от трета страна, задължителния одитор/задължителните одитори, одиторското дружество/одиторските дружества от трета страна или одиторското дружество/одиторските дружества за целите на одита на групата, включително всякакви работни документи, свързани с одита на групата.

Компетентният орган може да поиска от съответните компетентни органи съгласно член 36 допълнителна документация за одиторската работа, извършена от задължителния одитор/задължителните одитори или одиторското

дружество/одиторските дружества за целите на одита на групата.

Когато предприятие майка или дъщерно предприятие от група предприятия е одитирано от одитор/одитори или одиторско дружество/одиторски дружества от трета страна, компетентният орган може да поиска допълнителна документация за одиторската работа, извършена от одитора/одиторите от трета страна или одиторското дружество/одиторските дружества от трета страна, от съответните компетентни органи на третата страна чрез действащите договорености, посочени в член 47.

Чрез дерогация от трета алинея, когато предприятие майка или дъщерно предприятие от група от предприятия е одитирано от одитор/одитори или одиторско дружество/одиторски дружества от трета страна, които не са сключили действащите договорености, посочени в член 47, одиторът на групата при поискване отговаря и за гарантирането на надлежното предоставяне на допълнителна документация за одиторската дейност, извършена от одитора/одиторите или одиторското дружество/одиторските дружества от трета страна, включително работните документи, свързани с одита на групата. С цел гарантиране на такова предоставяне одиторът на групата съхранява копие от тази документация или се договаря с одитора/одиторите или одиторското дружество/одиторските дружества от трета страна при поискване да получи разрешен от тях и неограничен достъп до документацията, или предприема други подходящи действия. Ако поради правни или други причини работните документи по одита не могат да бъдат предоставени от дадена трета страна на одитора на групата, документацията, съхраняваната от одитора на групата, удостоверява, че той е предприел необходимите процедури за получаване на достъп до документацията по одита, като в случай на пречки, различни от пречки от правно естество, свързани със законодателството на третата страна, в документацията се включва доказателство за съществуването на такава пречка.“

23. Член 28 се заменя със следното:

„Член 28

Отчитане на одита

1. Задължителният одитор/задължителните одитори или одиторското дружество/одиторските дружества представят резултатите от задължителния одит в одиторски доклад. Докладът се изготвя в съответствие с изискванията на стандартите за одит, приети от Съюза или от съответната държава членка, съгласно посоченото в член 26.
2. Одиторският доклад се изготвя в писмен вид и:
 - а) посочва предприятието, чиито годишни или консолидирани финансови отчети са предмет на задължителния одит; уточнява годишните или консолидираните финансови отчети и датата и периода, които обхващат; и посочва рамката за финансово отчитане, която е била приложена при изготвянето им;
 - б) включва описание на задължителния одит, в който като минимум се посочват стандартите за одит, в съответствие с които е извършен задължителният одит;
 - в) включва одиторско мнение, което е неквалифицирано, квалифицирано или

отрицателно, и ясно изразява мнението на задължителния одитор/задължителните одитори или одиторското дружество/одиторските дружества за това дали:

- i) годишните финансови отчети дават вярна и точна представа съгласно съответната рамка за финансово отчитане; и
- ii) където е уместно, дали годишните финансови отчети отговарят на законовите изисквания.

Ако задължителният одитор/задължителните одитори или одиторското дружество/одиторските дружества не може да изрази/не могат да изразят одиторско мнение, докладът включва отказ от мнение;

г) отбелязва всякакви други въпроси, на които задължителния одитор/задължителните одитори или одиторското дружество/одиторските дружества са обърнали внимание чрез подчертаването им, без квалифициране на одиторското мнение;

д) включва становище и изявление, всяко от които се основава на работата, извършена в хода на одита, съгласно посоченото в член 34, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/34/ЕС;

е) съдържа констатация на всякаква съществена несигурност, свързана със събития или условия, които могат да породят сериозни съмнения относно способността на предприятието да продължи дейността си като действащо предприятие;

ж) посочва мястото, на което е установен/са установени задължителния одитор/задължителните одитори или одиторското дружество/одиторските дружества.

Държавите членки могат да установят допълнителни изисквания във връзка със съдържанието на одиторския доклад.

3. Когато задължителният одит е извършен от повече от един задължителен одитор или одиторско дружество, задължителните одитори или одиторските дружества постигат съгласие по резултатите от задължителния одит и представят съвместен доклад и мнение. В случай на несъгласие всеки задължителен одитор или одиторско дружество представя своето мнение в отделен абзац от одиторския доклад и посочва причината за несъгласието.

4. Задължителният одитор подписва и поставя дата на одиторския доклад. Когато задължителният одит се извършва от одиторско дружество, одиторският доклад се подписва поне от задължителния одитор или одитори, извършили задължителния одит от името на одиторското дружество. Когато повече от един задължителен одитор или одиторско дружество са участвали едновременно, одиторският доклад се подписва от всички задължителни одитори или поне от тези, извършили задължителния одит от името на всяко одиторско дружество. При извънредни обстоятелства държавите членки могат да предвидят, че не е необходимо този подпис или тези подписи да се разкриват пред обществеността, ако такова разкриване би могло да доведе до непосредствена и съществена заплаха за физическата сигурност на някое лице.

Във всеки случай името или имената на участващото лице или участващите лица се съобщават на съответните компетентни органи.

5. Докладът на задължителния одитор или одиторското дружество относно

консолидираните финансови отчети отговаря на изискванията по параграфи 1-4. Когато се отчита съгласуваността между доклада за дейността и финансовите отчети съгласно изискването в параграф 2, буква д), задължителният одитор или одиторското дружество взема предвид консолидираните финансови отчети и консолидирания доклад за дейността. Когато към консолидираните финансови отчети са приложени годишните финансови отчети на предприятието майка, докладите на задължителните одитори или одиторските дружества, които се изискват съгласно настоящия член, могат да се комбинират.“

24. Член 29 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква а) се заменя със следното:

„а) системата за гарантиране на качеството се организира по такъв начин, че да е независима от проверяваните задължителни одитори и одиторски дружества и да подлежи на публичен надзор“;

ii) буква з) се заменя със следното:

„з) проверките за гарантиране на качеството се осъществяват въз основа на анализ на риска и, по отношение на задължителните одитори и одиторските дружества, извършващи задължителен одит съгласно определението в член 2, точка 1, буква а) — поне веднъж на всеки шест години“;

iii) добавя се следната буква:

„к) проверките за гарантиране на качеството са целесъобразни и пропорционални с оглед на мащаба и сложността на дейността на проверявания задължителен одитор или одиторско дружество.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. За целите на параграф 1, буква д) при подбора на проверяващи лица се прилагат най-малко следните критерии:

а) проверяващите лица имат подходящо професионално образование и съответен опит в областта на задължителния одит и финансовото отчитане, съчетани със специално обучение в областта на проверките за гарантиране на качеството;

б) не може да бъде разрешено на дадено лице да извършва дейност като проверяващ в рамките на проверка за гарантиране на качеството на работата на задължителен одитор или одиторско дружество, преди да са изтекли поне три години след прекратяване на дейността на това лице като партньор или служител на този одитор или одиторско дружество или на друг вид негова връзка с този задължителен одитор или това одиторско дружество;

в) проверяващите лица декларират, че не съществува конфликт на интереси между тях и задължителния одитор и одиторското дружество, които ще бъдат проверявани.“;

в) добавя се следният параграф:

„3. За целите на параграф 1, буква к) държавите членки изискват от компетентните органи при извършване на проверки за гарантиране на качеството на задължителния

одит на годишни или консолидирани финансови отчети на средни и малки предприятия да отчитат факта, че стандартите за одит, приети в съответствие с член 26, са разработени с цел да бъдат прилагани по начин, пропорционален на мащаба и сложността на стопанската дейност на одитираното дружество.“

25.Глава VII се заменя със следното:

„ГЛАВА VII РАЗСЛЕДВАНИЯ И САНКЦИИ

Член 30

Системи от разследвания и санкции

1. Държавите членки гарантират наличието на ефективни системи от разследвания и санкции за откриване, коригиране и предотвратяване на неправилно извършване на задължителния одит.

2. Без да се засягат режимите на държавите членки в областта на гражданската отговорност, държавите членки предвиждат ефективни, пропорционални и възпиращи санкции по отношение на задължителните одитори и одиторските дружества, когато задължителният одит не се извършва в съответствие с разпоредбите, приети при прилагането на настоящата директива и, където е приложимо, на Регламент (ЕС) № 537/2014.

Държавите членки могат да решат да не определят правила за административни санкции за нарушения, които вече са обхванати от националното наказателно право. В такъв случай те съобщават на Комисията съответните разпоредби от наказателното право.

3. Държавите членки предвиждат, че предприетите мерки и наложените санкции на задължителните одитори и одиторските дружества се оповестяват на обществеността по подходящ начин. Санкциите включват възможност за оттегляне на одобрението. Държавите членки могат да решат при оповестяването да не се изнасят лични данни по смисъла на член 2, буква а) от Директива 95/46/ЕО.

4. До 17 юни 2016 г. държавите членки съобщават на Комисията посочените в параграф 2 правила. Те незабавно уведомяват Комисията за всяко последващо изменение на тези правила.

Член 30а

Правомощия за налагане на санкции

1. Държавите членки предвиждат, че компетентните органи разполагат с правомощието да предприемат и/или налагат най-малко следните административни мерки и санкции за нарушения на разпоредбите на настоящата директива и, където е приложимо, на Регламент (ЕС) № 537/2014:

а) разпореждане, с което се изисква физическото или юридическото лице, отговорно за

- нарушението, да прекрати това поведение и да не го проявява повторно;
- б) публично изявление, публикувано на уебсайта на компетентните органи, в което се посочва отговорното лице и естеството на нарушението;
 - в) временна забрана с продължителност до три години за задължителния одитор, одиторското дружество или основния партньор по одита да извършва задължителен одит и/или да подписва одиторски доклади;
 - г) декларация, че одиторският доклад не отговаря на изискванията на член 28 от настоящата директива или където е приложимо, на член 10 от Регламент (ЕС) № 537/2014;
 - д) временна забрана с продължителност до три години за член на одиторско дружество или член на административен или управителен орган на предприятие от обществен интерес да упражнява функции в одиторски дружества или предприятия от обществен интерес;
 - е) налагане на административни парични санкции за физически и юридически лица.
2. Държавите членки гарантират, че компетентните органи са в състояние да упражняват правомощията си за налагане на санкции в съответствие с настоящата директива и националното право по един от следните начини:
- а) пряко;
 - б) в сътрудничество с други органи;
 - в) чрез сезиране на компетентните съдебни органи.
3. Държавите членки могат да предоставят на компетентните органи други правомощия за налагане на санкции в допълнение към тези, посочени в параграф 1.
4. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да предоставят на органите, упражняващи надзор над предприятията от обществен интерес — в случай че те не са определени за компетентен орган съгласно член 20, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 537/2014 — правомощия да налагат санкции за нарушения на задълженията за отчетност съгласно посочения регламент.

Член 30б

Ефективно налагане на санкции

Когато въвеждат правилата съгласно член 30, държавите членки изискват при определяне на вида и равнището на административните санкции и мерки компетентните органи да вземат предвид всички съотносими обстоятелства, включително при целесъобразност:

- а) сериозността и продължителността на нарушението;
- б) степента на отговорност на отговорното лице;
- в) финансовото състояние на отговорното лице, примерно както е видно от общия оборот на отговорното предприятие или от годишния доход на отговорното лице, ако то е физическо лице;

г) размера на реализираните печалби или нереализираните загуби за отговорното лице, доколкото те могат да се определят;

д) степента на сътрудничество на отговорното лице с компетентния орган;

е) предишни нарушения на отговорното физическо или юридическо лице.

Компетентните органи могат да вземат предвид допълнителни фактори, когато такива са предвидени в националното право.

Член 30в

Публикуване на санкции и мерки

1. Компетентните органи публикуват на официалния си уебсайт като минимум всяка административна санкция, наложена за нарушение на разпоредбите на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 537/2014, по отношение на която са били упражнени или са изтекли всички права на обжалване, веднага щом е разумно осъществимо, незабавно след като санкционираното лице е било уведомено за решението, като включват информация за вида и естеството на нарушението и за самоличността на физическото или юридическото лице, на което е наложена санкцията.

Когато държавите членки разрешават публикуването на санкции, които подлежат на обжалване, компетентните органи публикуват, веднага щом е разумно осъществимо, на официалния си уебсайт и информация дали санкцията е обжалвана, както и резултата от обжалването.

2. Компетентните органи публикуват санкциите, налагани на анонимна основа и по начин, съответстващ на националното право, в следните случаи:

- а) когато санкцията е наложена на физическо лице и след задължителна предварителна оценка на пропорционалността на публикуването на лични данни е станало ясно, че това публикуване е непропорционално;
- б) когато публикуването би застрашило стабилността на финансовите пазари или текущо наказателно разследване;
- в) когато публикуването би причинило непропорционални вреди на засегнатите институции или лица.

3. Компетентните органи гарантират, че всяка публикация съгласно параграф 1 е с пропорционална продължителност и остава на официалния им уебсайт за минимален срок от пет години след като всички права на обжалване са били упражнени или са изтекли.

Публикуването на санкции и мерки и всякакви публични изявления се извършва в съответствие с основните права, както са определени в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално правото на зачитане на личния и семейния живот и правото на защита на личните данни. Държавите членки могат да решат при това публикуване или при публични изявления да не се изнасят лични данни по смисъла на член 2, буква а) от Директива 95/46/ЕО.

Член 30г

Обжалване

Държавите членки гарантират, че решенията, взети от компетентния орган в съответствие с настоящата директива и с Регламент (ЕС) № 537/2014, могат да бъдат обжалвани.

Член 30д

Сигнализиране за нарушения

1. Държавите членки гарантират създаването на ефективни механизми с цел да се поощри подаването на сигнали пред компетентните органи за нарушения на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 537/2014.

2. Механизмите по параграф 1 включват най-малко следното:

а) специални процедури за приемането на сигнали за нарушения и за предприемане на действия по тях;

б) защита на личните данни както на лицето, което предоставя информация за предполагаеми или действителни нарушения, така и на лицето, за което се предполага, че извършва или е възможно да е извършило нарушение, в съответствие с принципите, установени в Директива 95/46/ЕО;

в) подходящи процедури, за да се гарантира правото на обвиняемия на защита, правото му да бъде изслушан преди приемането на решение, което се отнася до него, и правото на ефективни правни средства за защита пред съд или трибунал срещу всяко решение или мярка, отнасящи се до него.

3. Държавите членки гарантират, че одиторските дружества установяват подходящи вътрешни процедури за докладване по определения ред от техни служители на потенциални или действителни нарушения на настоящата директива или на Регламент (ЕС) № 537/2014.

Член 30е

Обмен на информация

1. Компетентните органи ежегодно предоставят на ЕОЦКП обобщена информация относно всички административни мерки и всички санкции, наложени в съответствие с настоящата глава. ЕОЦКП публикува тази информация в годишен доклад.

2. Компетентните органи незабавно информират ЕОЦКП за всички временни забрани, посочени в член 30а, параграф 1, букви в) и д).“

26. Член 32 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки създават ефективна система за публичен надзор над задължителните одитори и одиторските дружества, основана на принципите,

установени в параграфи 2—7, и определят компетентен орган, отговорен за този надзор.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Компетентният орган се ръководи от лица, които не упражняват дейността, и които имат познания в областите, свързани със задължителния одит. Те се избират в съответствие с независима и прозрачна процедура за номиниране.

За целите на изпълнението на конкретни задачи компетентният орган може да наема лица, които упражняват дейността, и може също да бъде подпомаган от експерти, когато това е от съществено значение за нормалното изпълнение на задачите му. В тези случаи както лицата, упражняващо дейността, така и експертите, не вземат участие във вземането на решения от компетентния орган.“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Компетентният орган носи крайната отговорност за надзора над:

а) одобряването и регистрирането на задължителните одитори и одиторските дружества;

б) приемането на стандарти за професионална етика, вътрешен контрол на качеството в одиторските дружества и одитирането, с изключение на случаите, когато тези стандарти са приети или одобрени от органи на други държави членки;

в) продължаващото обучение;

г) системата за гарантиране на качеството;

д) дисциплинарни системи за разследване и административните дисциплинарни системи.“;

г) вмъкват се следните параграфи:

„4а. Държавите членки определят един или повече компетентни органи за изпълнение на задачите, предвидени в настоящата директива. Държавите членки определят само един компетентен орган, който носи крайната отговорност за задачите съгласно настоящия член, с изключение на случаите на задължителен одит на кооперативни дружества, спестовни банки или подобни образувания съгласно член 45 от Директива 86/635/ЕИО или на дъщерно предприятие или правопреемник на кооперативно дружество, спестовна банка или подобно образувание съгласно член 45 от Директива 86/635/ЕИО.

Държавите членки информират Комисията за органа, който са определили.

Компетентните органи се организират по начин, който гарантира избягване на конфликт на интереси.

4б. Държавите членки могат да делегират или да разрешат на компетентния орган да делегира всяка своя задача на други органи или организации, определени или упълномощени по друг начин по закон да изпълняват такива задачи.

При делегирането се посочват делегираните задачи и условията, при които те следва да бъдат изпълнявани. Органите или организациите са организирани по такъв начин, че да няма конфликт на интереси.

Когато компетентният орган делегира задачи на други органи или организации, той може да оттегли делегираните правомощия при всеки отделен случай.“;

д) параграфи 5-7 се заменят със следното:

„5. Компетентният орган има право, когато е необходимо, да започва и провежда разследвания във връзка със задължителните одитори и одиторските дружества, както и да предприема съответните действия.

Когато компетентен орган наеме експерти за извършване на конкретни задачи, органът гарантира, че не съществува конфликт на интереси между експертите и въпросния задължителен одитор или одиторско дружество. Експертите отговарят на същите изисквания като предвидените в член 29, параграф 2, буква а).

На компетентния орган се предоставят правомощията, необходими за изпълнение на задачите и отговорностите му съгласно настоящата директива.

6. Компетентният орган функционира по прозрачен начин. Това включва публикуване на годишните работни програми и доклади за дейността.

7. Системата за публичен надзор се обезпечава с адекватно финансиране и разполага с адекватни ресурси за започване и провеждане на разследванията, посочени в параграф 5. Финансирането на системата на публичен надзор е надеждно и не допуска никакво незаконно влияние от страна на задължителни одитори или одиторски дружества.“

27. Член 34 се изменя както следва

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Без да се засяга първата алинея, одиторските дружества, одобрени в една държава членка, които извършват одиторски услуги в друга държава членка съгласно член 3а, подлежат на проверка за гарантиране на качеството в държавата членка на произход, както и на надзор в приемащата държава членка, по отношение на всеки одит, извършен там.“;

б) параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. В случай на задължителен одит на консолидирани финансови отчети държавата членка, която изисква този задължителен одит, не може във връзка със задължителния одит да налага на задължителния одитор или одиторското дружество, извършващо задължителен одит на дъщерно предприятие, установено в друга държава членка, допълнителни изисквания относно регистрацията, проверката за гарантиране на качеството, стандартите за одит, професионалната етика и независимостта.

3. В случай на дружество, чиито ценни книжа се търгуват на регулиран пазар в държава членка, различна от тази, в която е седалището на дружеството, държавата членка, в която се търгуват ценните книжа, не може да налага никакви допълнителни изисквания във връзка със задължителния одит относно регистрацията, проверката на гарантиране на качеството, стандартите за одит, професионалната етика и независимостта на задължителен одитор или одиторско дружество, извършващи задължителен одит на годишните или консолидираните финансови отчети на

споменатото дружество.“;

в)добавя се следният параграф:

„4. Когато задължителен одитор или одиторско дружество е регистриран/регистрирано в държава членка вследствие на одобряването му в съответствие с член 3 или член 44 и този задължителен одитор или това одиторско дружество изготвя одиторски доклади за годишните финансови отчети или консолидираните финансови отчети, посочени в член 45, параграф 1, държавата членка, в която е регистриран задължителният одитор или е регистрирано одиторското дружество, прилага по отношение на него своите системи за надзор, за гарантиране на качеството, както и системите за разследване и налагане на санкции.“

28. Член 35 се заличава.

29.Член 36 се изменя, както следва:

а)параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи на държавите членки, които отговарят за одобряването, регистрирането, гарантирането на качеството, проверките и дисциплината, компетентните органи, определени в съответствие с член 20 от Регламент (ЕС) № 537/2014 и съответните европейски надзорни органи си сътрудничат помежду си, когато е необходимо с оглед на изпълнението на задълженията и задачите им съгласно настоящата директива и Регламент (ЕС) № 537/2014. Компетентните органи на дадена държава членка оказват съдействие на компетентните органи на другите държави членки и на съответните европейски надзорни органи. По-специално, компетентните органи обменят информация и си сътрудничат при разследвания, свързани с извършването на задължителен одит.“;

б)параграф 3 се заменя със следното:

„3. Параграф 2 не възпрепятства обмена на поверителна информация между компетентните органи. По отношение на обменената по такъв начин информация се прилага задължението за професионална тайна, на което подлежат лицата, които са наети или са били наети от компетентните органи. Задължението за опазване на професионалната тайна се прилага също за всяко друго лице, на което компетентните органи са делегирали задачи във връзка с целите, посочени в настоящата директива.“;

в)параграф 4 се изменя, както следва:

i)в третата алинея буква б) се заменя със следното:

„б)пред органите на държавата членка, към която е отправено искането, вече е образувано съдебно производство по отношение на същите действия и срещу същите лица; или“;

ii)в третата алинея буква в) се заменя със следното:

„в)компетентните органи на държавата членка, към която е отправено искането, вече са постановили окончателно съдебно решение по отношение на същите действия и същите лица.“

iii)четвъртата алинея се заменя със следното:

„Без да се засягат задълженията, които се прилагат по отношение на компетентните органи или на европейските надзорни органи в хода на съдебно производство, компетентните органи или европейските надзорни органи, които получават информация съгласно параграф 1, могат да я използват само с цел упражняване на функциите си, обхванати от настоящата директива или Регламент (ЕС) № 537/2014, и в контекста на административно или съдебно производство, изрично свързано с упражняването на тези функции.“;

г) добавя се следният параграф:

„4а. Държавите членки могат да разрешат на компетентните органи да предават на компетентните органи, които отговарят за надзора над предприятията от обществен интерес, на централните банки, на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка — в качеството им на парични органи — и на Европейския съвет за системен риск, поверителна информация, предназначена за изпълнението на техните задачи. Не съществуват пречки тези органи или институции да предоставят на компетентните органи информацията, която може да им е необходима за изпълнението на техните задължения съгласно Регламент (ЕС) № 537/2014.“;

д) в параграф 6, четвърта алинея буква а) се заменя със следното:

„а) такова разследване би могло да се отрази неблагоприятно на суверенитета, сигурността или обществения ред на държавата членка, към която е отправено искането, или да наруши правилата за националната сигурност; или“;

е) параграф 7 се заличава.

30. В член 37 се добавя следният параграф:

„3. Всяка договорна клауза, по силата на която изборът на общото събрание на акционерите или членовете на одитираното дружество съгласно параграф 1 се ограничава до определени категории или списъци на задължителни одитори или одиторски дружества във връзка с назначаването на даден задължителен одитор или одиторско дружество, които да извършват задължителен одит на това дружество, се забранява. Всички подобни съществуващи клаузи са нищожни.“

31. В член 38 се добавя следният параграф:

„3. При задължителния одит на предприятие от обществен интерес държавите членки гарантират, че е допустимо:

- а) акционерите, представляващи 5 % или повече от правата на глас или от акционерния капитал;
- б) другите органи на одитираните предприятия, когато така е определено в националното законодателство; или
- в) компетентните органи, посочени в член 32 от настоящата директива или определени в съответствие с член 20, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 537/2014 или когато така е предвидено в националното право, в съответствие с член 20, параграф 2 от същия регламент,

да могат да предявят иск пред национален съд за освобождаване от длъжност на задължителния одитор/задължителните одитори или одиторското дружество/одиторските дружества, в случай че са налице подходящи основания за това.“

32.Глава X се заменя със следното.

„ГЛАВА X ОДИТОРСКИ КОМИТЕТ

Член 39

Одиторски комитет

1. Държавите членки гарантират, че всяко предприятие от обществен интерес има одиторски комитет. Одиторският комитет е или отделен комитет, или комитет в рамките на административния или надзорния орган на одитираното дружество. Одиторският комитет се състои от членове на административния орган, които не са изпълнителни членове, и/или от членове на надзорния орган на одитираното дружество и/или от членове, назначени от общото събрание на акционерите на одитираното дружество, или за предприятия без акционери, от равностоен орган.

Най-малко един член на одиторския комитет е компетентен в областта на счетоводството и/или одита.

Членовете на комитета като цяло са компетентни относно отрасъла, в който работи одитираното дружество.

Мнозинството от членовете на одиторския комитет са независими от одитираното дружество. Председателят на одиторския комитет се назначава от неговите членове или от надзорния орган на одитираното дружество и е независим от това дружество. Държавите членки могат да поставят изискване председателят на одиторския комитет да бъде избран ежегодно от общото събрание на акционерите на одитираното дружество.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да решат, че в предприятията от обществен интерес, които отговарят на критериите, посочени в член 2, параграф 1, букви е) и у) от Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [\(20\)](#), функциите, възложени на одиторския комитет, могат да се изпълняват от административния или надзорния орган като цяло, при условие че когато председателят на такъв орган е изпълнителен член, той не може да упражнява функцията на председател, докато съответният орган изпълнява функциите на одиторски комитет.

Когато одиторският комитет е част от административния или надзорния орган на одитираното дружество в съответствие с параграф 1, държавите членки могат да разрешат или да поставят изискване административният или надзорният орган по целесъобразност да изпълнява функциите на одиторски комитет за целите на задълженията, предвидени в настоящата директива и в Регламент (ЕС) № 537/2014.

3. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да решат следните предприятия от обществен интерес да бъдат освободени от задължението да имат одиторски комитет:

- а) всяко предприятие от обществен интерес, което е дъщерно предприятие по смисъла на член 2, точка 10 от Директива 2013/34/ЕС, ако предприятието отговаря на изискванията на параграфи 1, 2 и 5 от настоящия член, член 11, параграф 1, член 11, параграф 2 и член 16, параграф 5 и от Регламент (ЕС) № 537/2014, на равнище група;
- б) всяко предприятие от обществен интерес, което е ПКИПЦК, както е определено в член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [\(21\)](#), или алтернативен инвестиционен фонд (АИФ), както е посочено в член 4, параграф 1, буква а) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета [\(22\)](#);
- в) всяко предприятие от обществен интерес, чиято единствена стопанска дейност е да действа като емитент на ценни книжа, обезпечени с активи, съгласно определението в член 2, точка 5 от Регламент (ЕО) № 809/2004 на Комисията [\(23\)](#);
- г) всяка кредитна институция по смисъла на член 3, параграф 1, точка 1 от Директива 2013/36/ЕС, чиито акции не са допуснати за търгуване на регулиран пазар на държава членка по смисъла на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО, и която непрекъснато или трайно е емитирала само дългови ценни книжа, допуснати за търгуване на регулиран пазар, при условие че общият номинален размер на всички такива дългови ценни книжа остава под 100 000 000 EUR, и не е публикувала проспект съгласно Директива 2003/71/ЕО.

Предприятията от обществен интерес, посочени в буква в), публично излагат причините, поради които считат, че за тях е нецелесъобразно да имат одиторски комитет или административен или надзорен орган, на който е поверено да изпълнява функциите на одиторски комитет.

4. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки могат да изискат или да разрешат на предприятие от обществен интерес да няма одиторски комитет, при условие че то има орган или органи, изпълняващи функции, равностойни на одиторски комитет, създадени и функциониращи в съответствие с разпоредбите в държавата членка, в която е регистрирано подлежащото на одит предприятие. В такъв случай предприятието оповестява органа, който изпълнява тези функции, и как е съставен той.

5. Когато всички членове на одиторския комитет са членове на административния или надзорния орган на одитираното дружество, държавите членки могат да предвидят, че одиторският комитет е освободен от изискванията за независимост, установени в параграф 1, четвърта алинея.

6. Без да се засяга отговорността на членовете на административните, управителните или надзорните органи или на други членове, които са назначени от общото събрание на акционерите на одитираното дружество, одиторският комитет, *inter alia*:

- а) информира административния или надзорния орган на одитираното дружество за резултатите от задължителния одит и пояснява по какъв начин задължителният одит е допринесъл за достоверността на финансовото отчитане, както и ролята на

одиторския комитет в този процес;

- б) наблюдава процеса на финансово отчитане и представя препоръки или предложения, за да се гарантира неговата достоверност;
- в) наблюдава ефективността на системата за вътрешен контрол на качеството и на системата за управление на риска на предприятието и, където е приложимо, на системата за вътрешен одит, отнасящи се до финансовото отчитане на одитираното дружество, без да нарушава неговата независимост;
- г) наблюдава задължителния одит на годишните и консолидираните финансови отчети, и по-специално неговото извършване, като взема предвид констатациите и заключенията на компетентния орган съгласно член 26, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 537/2014;
- д) проверява и наблюдава независимостта на задължителните одитори или одиторските дружества в съответствие с членове 22, 22а, 22б, 24а и 24б от настоящата директива, както и с член 6 от Регламент (ЕС) № 537/2014, и по-специално целесъобразността на предоставянето услуги извън одита на одитираното дружество в съответствие с член 5 от същия регламент;
- е) отговаря за процедурата за подбор на задължителния одитор/задължителните одитори или одиторското дружество/одиторските дружества и препоръчва задължителния одитор/задължителните одитори или одиторското дружество/одиторските дружества, които да бъдат назначени в съответствие с член 16 от Регламент (ЕС) № 537/2014, с изключение на случаите, когато се прилага член 16, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 537/2014.

33. Член 45 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи на държава членка регистрират в съответствие с членове 15—17 всеки одитор и одиторско дружество от трета страна, когато този одитор или това одиторско дружество от трета страна представят одиторски доклад относно годишните или консолидираните финансови отчети на предприятие, учредено извън Съюза, чиито прехвърлими ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар на тази държава членка по смисъла на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО, освен когато въпросното предприятие е емитент изключително на дългови ценни книжа в обращение, за които се прилага едно от следните:

- а) те са допуснати за търгуване на регулиран пазар на държава членка по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [\(24\)](#) преди 31 декември 2010 г., чиято деноминация за единица е най-малко 50 000 EUR, или в случай на дългови ценни книжа, деноминирани във валута, различна от евро, чиято деноминация за единица на датата на издаването е еквивалентна най-малко на 50 000 EUR;
- б) те са допуснати за търгуване на регулиран пазар на държава членка по смисъла на член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2004/109/ЕО от 31 декември 2010 г., чиято деноминация за единица е най-малко 100 000 EUR на датата на издаването,

или в случай на дългови ценни книжа, деноминирани във валута, различна от евро, чиято деноминация за единица на датата на издаването е еквивалентна най-малко на 100 000 EUR.

б) параграф 5 се изменя, както следва:

i) буква а) се заличава;

ii) буква г) се заменя със следното:

„г) одитът на годишните или консолидираните финансови отчети, посочени в параграф 1, се извършва в съответствие с международните стандарти за одит, посочени в член 26, както и с изискванията, предвидени в членове 22, 22б и 25, или с равностойни стандарти и изисквания;“

iii) буква д) се заменя със следното:

„д) то публикува на уебсайта си годишен доклад за прозрачността, който включва информацията, посочена в член 13 от Регламент (ЕС) № 537/2014, или спазва равностойни изисквания за оповестяване.“;

в) вмъква се следният параграф:

„5а. Държава членка може да регистрира одитор от трета страна само ако той отговаря на изискванията, предвидени в параграф 5, букви в), г) и д) от настоящия член.“;

г) параграф 6 се заменя със следното:

„6. С цел осигуряване на еднаквото прилагане на параграф 5, буква г) от настоящия член, на Комисията се предоставят правомощията да взема решения относно равностойността, посочена в тази разпоредба, посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2. Държавите членки могат да оценяват равностойността, посочена в параграф 5, буква г) от настоящия член, доколкото Комисията не е взела такова решение.

На Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 48а с цел установяване на общи критерии за равностойност, които трябва да се използват, когато се оценява дали одитът на финансовите отчети по параграф 1 от настоящия член се извършва в съответствие с международните стандарти за одит, посочени в член 26, както и с изискванията, предвидени в членове 22, 24 и 25. Такива критерии, които са приложими към всички трети страни, се използват от държавите членки при оценяване на равностойността на национално равнище.“

34. Член 46, параграф 2 се заменя със следното:

„2. С цел осигуряване на еднаквото прилагане на параграф 1 от настоящия член, на Комисията се предоставят правомощията да взема решения относно равностойността, посочена в тази разпоредба, посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2. След като Комисията е признала равностойността, посочена в параграф 1 от настоящия член, държавите членки могат да вземат решение да разчитат на тази

равностойност, частично или изцяло, и по този начин да прекратят прилагането или да изменят, частично или изцяло, изискванията на член 45, параграфи 1 и 3. Държавите членки могат да оценяват равностойността, посочена в параграф 1 от настоящия член, или да разчитат на оценки на други държави членки, доколкото Комисията не е взела такова решение. Ако Комисията реши, че изискването за равностойност по параграф 1 от настоящия член не е изпълнено, тя може да позволи на съответните одитори и одиторски дружества от трети страни да продължат своите одиторски дейности в съответствие с изискванията на съответните държави членки в течение на подходящ преходен период.

На Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 48а с цел установяване на общи критерии за равностойност, въз основа на изискванията по членове 29, 30 и 32, които трябва да се използват, когато се оценява дали системите за публичен надзор, за гарантиране на качеството, за разследвания и налагане на санкции на дадена трета страна са равностойни на тези на Съюза. Тези общи критерии се използват от държавите членки при оценяване на равностойността на национално равнище при липса на решение на Комисията по отношение на съответната трета страна.“

35. Член 47 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) уводните думи се заменят със следното:

„1. Държавите членки могат да разрешат прехвърлянето на компетентните органи на трета страна на работни документи по одита или на други документи, държани от задължителните одитори или одиторските дружества, одобрени от тях, както и на доклади за проверки или разследвания, свързани с въпросния одит, при условие че:“;

ii) буква а) се заменя със следното:

„а) тези работни документи по одита и други документи са свързани с одит на дружества, които са емитирали ценни книжа в тази трета страна или представляват част от група, която изготвя задължителни консолидирани финансови отчети в тази трета страна;“

б) в параграф 2 се вмъква следната буква:

„ба) не се накърнява защитата на търговските интереси на одитираното дружество, включително неговата индустриална и интелектуална собственост;“

в) в параграф 2, буква г) второто тире се заменя със следното:

„—когато пред органите на държавата членка, към която е отправено искането, вече е образувано съдебно производство по отношение на същите действия и срещу същите лица, или

—когато компетентните органи на държавата членка, към която е отправено искането, вече са взели окончателно съдебно решение по отношение на същите действия и срещу същите задължителни одитори или одиторски дружества.“;

г) параграф 3 се заменя със следното:

„3. С цел да се улесни сътрудничеството, на Комисията се предоставят правомощията да взема решения относно адекватността, посочена в параграф 1, буква в) от настоящия член, посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 48, параграф 2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да се съобразят с решението на Комисията.

На Комисията се предоставят правомощията да приема делегирани актове в съответствие с член 48а, с цел установяване на общите критерии за адекватност, в съответствие с които Комисията оценява дали компетентните органи на трети страни могат да бъдат признати като подходящи за сътрудничество с компетентните органи на държавите членки за обмен на работни документи по одита или на други документи, държани от задължителните одитори или одиторските дружества. Общите критерии за адекватност се основават на изискванията на член 36 или на равностойни по същество функционални резултати свързани с прекия обмен на работни документи по одита или на други документи, държани от задължителните одитори или одиторските дружества.“;

д) параграф 5 се заличава.

36.В член 48 параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Комисията се подпомага от комитет (наричан по-долу „комитетът“). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета [\(25\)](#).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

37.Вмъква се следният член:

„Член 48а

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 26, параграф 3, член 45, параграф 6, член 46, параграф 2 и член 47, параграф 3, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 16 юни 2014 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 26, параграф 3, член 45, параграф 6, член 46, параграф 2 и член 47, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след

публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в решението дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

5. Делегиран акт, приет съгласно член 26, параграф 3, член 45, параграф 6, член 46, параграф 2 и член 47, параграф 3, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът са представили възражения в срок от четири месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“

38. Член 49 се заличава.

Член 2

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват разпоредбите, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 17 юни 2016 г. Те незабавно информират Комисията за това. Държавите членки прилагат тези разпоредби, считано от 17 юни 2016 г.

2. Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

3. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 16 април 2014 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

D. KOURKOULAS

(1) [ОВ С 191, 29.6.2012 г., стр. 61.](#)

(2) Позиция на Европейския парламент от 3 април 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 април 2014 г.

(3) Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета ([ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87](#)).

(4) Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфичните изисквания за одит на предприятия от обществен интерес (вж. страница 77 от настоящия брой на Официален вестник).

(5) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации ([ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22](#).)

(6) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ([ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31](#)).

(7) [ОВ L 52, 25.2.2005 г., стр. 51.](#)

(8) Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните с тях доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета текст от значение за ЕИП ([ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19](#)).

(9) Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и относно изменение на Директива 2001/34/ЕО ([ОВ L 345, 31.12.2003 г., стр. 64](#)).

(10) Директива 2010/73/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за изменение на Директива 2003/71/ЕО относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и за изменение на Директива 2004/109/ЕО относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар ([ОВ L 327, 11.12.2010 г., стр. 1](#)).

(11) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ([ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13](#)).

(12) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ([ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1](#)).

(13) [ОВ С 336, 6.11.2012 г., стр. 4.](#)

(14) [ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.](#)

(15) Регламент (ЕС) № 537/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит на предприятия от обществен интерес ([ОВ L 158, 27.5.2014 г., стр. 77](#))“.

(16) Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО ([ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338](#)).“;

(17) Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета ([ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19](#)).“

(18) Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации ([ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22](#)).“

(19) Директива 2004/72/ЕО на Комисията от 29 април 2004 г. за прилагане на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на възприетите пазарни практики, определянето на вътрешна информация по отношение на дериватните продукти, изготвянето на списъци на вътрешни лица, уведомяването за

транзакциите на управителите и уведомяването относно подозрителни транзакции ([ОБ L 162, 30.4.2004 г., стр. 70](#)).“;

(20) Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 г. относно проспекта, който следва да се публикува, когато публично се предлагат ценни книжа или когато се допускат ценни книжа до търгуване, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО ([ОБ L 345, 31.12.2003 г., стр. 64](#)).

(21) Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) ([ОБ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32](#)).

(22) Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 ([ОБ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1](#)).

(23) Регламент (ЕО) № 809/2004 на Комисията от 29 април 2004 г. относно прилагането на Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета по отношение на информацията, съдържаща се в проспектите, както и формата, включването чрез препратка и публикуването на подобни проспекти и разпространяването на реклами ([ОБ L 149, 30.4.2004 г., стр. 1](#)).“

(24) Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар, и за изменение на Директива 2001/34/ЕО ([ОБ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38](#)).“;

(25) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията ([ОБ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13](#)).“